

Дръпнали и я извадили.

– Тази е на батко ми.

Пуснали Въжето. Вързали и извадили и Втората горе.

– Тази е на по-малкия.

А накрая Вързал един голям камък, Все едно, че теглят двама човека.

– Защо камък?

– Правя опит дали ще издърпате двама души.

Най-малката била най-хубава. Вързали се двамата и ги издърпали горе. Горе двамата вече се карали кой ще вземе най-малката, а девојката рекла:

– Моята сестра е най-голяма, тя е твоя, Втората е за него, а аз съм най-малка и съм негов.

Като излезли горе, Взели и – тап – изболи очите на малкия. А снахите и трите ги завели Вкъщи, Вкъщи – при царя.

Добре, ама малкият се въртял около кладенеца и паднал. А конят му останал там и сновял наоколо.

Останалите се събрали при бащата. Излъгали го, че малкия го е изяла ламята, а неговата булка не дошла от страх. На другите направили сватба. Първо на големия, после на Втория направили сватба.

Малкият имал гълъби, отишли при невестата му и я попитали:

– Абе, нашият красавият, няма го наоколо.

А тя им отговорила:

– При кладенеца е. Там е и е спял. Извадиха му очите неговите братя, за да ми се присмеят. Ослепиха го край кладенеца.

Взели двата гълъба и отишли право при него.

– Гу-у, гу-у.

– А-а-а, моите гълъби – галел ги той.

– Имаш ли очи?

А той рекъл:

– Ето тук горе, при кладенеца.

Взели двата гълъба очите, сложили му ги и той прогледнал. Казали му:

– Сега тази неделя баща ти ще прави сватба на големия ти брат. Другата неделя ще прави на другия брат.

– Отидете си вие, аз няма да си ходя сега.

Добре, направили сватба. Нали е веселба, калабалък. Качил се малкият на коня, отишъл, прерязал шията на брат си.